

21/03/2019 Thứ Năm II Mùa Chay

BÀI ĐỌC I: Gr 17, 5-10

"Khốn thay cho kẻ tin tưởng người đời; phúc thay cho người tin tưởng vào Thiên Chúa".

Đây Chúa phán: "Khốn thay cho kẻ tin tưởng người đời, họ nương tựa vào sức mạnh con người, còn tâm hồn họ thì sống xa Chúa. Họ như cây cỏ trong hoang địa, không cảm thấy khi được hạnh phúc; họ ở những nơi khô cháy trong hoang địa, vùng đất mặn không người ở. Phúc thay cho người tin tưởng vào Thiên Chúa, và Chúa sẽ là niềm cậy trông của họ. Họ sẽ như cây trồng nơi bờ suối, cây đó đâm rễ vào nơi ẩm ướt, không sợ gì khi mùa hè đến, lá vẫn xanh tươi, không lo ngại gì khi nắng hạn mà vẫn sinh hoa kết quả luôn. Lòng người nham hiểm khôn dò, nào ai biết được? Còn Ta, Ta là Chúa, Ta thấu suốt tâm hồn và dò xét tâm can, trả công cho mỗi người tùy theo cách sống và hậu quả hành vi của họ".

ĐÁP CA: Tv 1, 1-2. 3. 4 và 6

Đáp: Phúc thay người đặt niềm tin cậy vào Chúa (Tv 39, 5a).

1) Phúc cho ai không theo mưu toan kẻ gian ác, không đứng trong đường lối những tội nhân, không ngồi chung với những quân nhạo báng, nhưng vui thoả trong lề luật Chúa, và suy ngẫm luật Chúa đêm ngày.

2) Họ như cây trồng bên suối nước, trổ sinh hoa trái đúng mùa; lá cây không bao giờ tàn úa. Tất cả công việc họ làm đều thịnh đạt.

3) Kẻ gian ác không được như vậy; họ như vỏ trấu bị gió cuốn đi, vì Chúa canh giữ đường người công chính, và đường kẻ gian ác dẫn tới diệt vong.

CÂU XƯỚNG TRƯỚC PHÚC ÂM: Ed 33, 11

Chúa phán: "Ta không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó ăn năn sám hối và được sống".

PHÚC ÂM: Lc 16, 19-31

"Con đã được sự lành, còn Ladarô gặp toàn sự khốn khổ".

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng những người biệt phái rằng: "Có một nhà phú hộ kia vận toàn gấm vóc, lụa là, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người hành khất tên là Ladarô, nằm bên cổng nhà ông đó, mình đầy ghẻ chốc, ước được những mụn bánh từ bàn ăn rớt xuống để ăn cho đỡ đói, nhưng không ai thềm cho. Những con chó đến liếm ghẻ chốc của người ấy. Nhưng xảy ra là người hành khất đó chết và được các thiên thần đem lên nơi lòng Abraham. Còn nhà phú hộ kia cũng chết và được đem chôn. Trong hoả ngục, phải chịu cực hình, nhà phú hộ ngược mắt lên thì thấy đằng xa có Abraham và Ladarô trong lòng Ngài, liền cất tiếng kêu la rằng:

"Lạy Cha Abraham, xin thương xót tôi và sai Ladarô nhúng đầu ngón tay vào nước để làm mát lưỡi tôi, vì tôi phải quằn quại trong ngọn lửa này. Abraham nói lại: "Hỡi con, suốt đời con, con được toàn sự lành, còn Ladarô gặp toàn sự khốn khổ. Vậy bây giờ Ladarô được an ủi ở chốn này, còn con thì chịu khốn khổ. Và chẳng, giữa các người và chúng tôi đây đã có sẵn một vực thẳm, khiến những kẻ muốn tự đây qua đó, không thể qua được, cũng như không thể từ đó qua đây được".

Người đó lại nói: "Đã vậy, tôi nài xin cha sai Ladarô đến nhà cha tôi, vì tôi còn năm người anh em nữa, để ông bảo họ, kéo họ cũng phải sa vào chốn cực hình này". Abraham đáp rằng: "Chúng đã có Môsê và các tiên tri, chúng hãy nghe các Ngài". Người đó thưa: "Không đâu, lạy Cha Abraham! Nhưng nếu có ai trong kẻ chết về với họ, thì ắt họ sẽ hối cải". Nhưng Abraham bảo người ấy: "Nếu chúng không chịu nghe Môsê và các tiên tri, thì cho dù kẻ chết sống lại đi nữa, chúng cũng chẳng chịu nghe đâu".

ĐÔI ĐỜI NGOẠN MỤC!

“La-da-rô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khốn khổ.” (Lc 16,25)

Suy niệm: Thiên Chúa trừng phạt nhà phú hộ không phải vì ông giàu mà vì ông cứng lòng, vô cảm trước nỗi thống khổ của anh La-da-rô. Còn anh La-da-rô sau cuộc đời này, được hưởng phúc “trong lòng Áp-ra-ham” không chỉ vì anh nghèo khổ, mà vì anh “suốt cả đời chịu toàn những bất hạnh” nhưng không vì thế mà căm thù ông nhà giàu vô tâm kia. Bước qua ngưỡng cửa sự chết là cuộc đời chung cuộc: Ông nhà giàu chịu cực hình nơi hỏa ngục; còn anh La-da-rô hưởng hạnh phúc trong lòng Áp-ra-ham. Điều mà cả hai nhân vật không tưởng tượng đến, giờ đây thành hiện thực: Cuộc sống không chỉ ở đời này, tạm thời chóng vánh, mà còn có đời sau vĩnh cửu. Đời này là thời gian hoán cải, đời sau mới là thưởng phạt đời đời; Thiên Chúa công bằng vô cùng, lúc đó sẽ trả lại cho ai nấy xứng với việc họ đã làm.

Mời Bạn: Ai cũng mong đời mình được đổi thay theo chiều hướng tích cực. Và ai cũng có thể làm được điều đó ngay ở đời này bằng cách từ bỏ lối sống ích kỷ vô cảm, thay vào đó bằng lối sống luôn biết cảm thông và sẵn sàng chia sẻ với tha nhân, nhất là những anh chị em nghèo khó ở ngay bên cạnh mình.

Sống Lời Chúa: Hy sinh tiết giảm những chi tiêu không thiết yếu để dành vào việc chia sẻ với những anh chị em túng nghèo.

Cầu nguyện: Lạy Chúa, một tấm thân và một tâm hồn tan nát Ngài sẽ chẳng khinh chê. Con tin Chúa có thể làm được mọi sự cho con như Ngài đã làm cho La-da-rô. Amen.